

İŞÇİ EYLEMLERİNDEN GERİYE KALANLAR

Aydınlık Gazetesi, 27 Haziran 2017

Yıldırım Koç

Maddi şartları oluşmuşsa, işçilerin kitle eylemlerini önleyemezsiniz. Maddi şartları olgunlaşmamışsa, kim olursanız olun, kitle eylemleri yaratamazsınız.

Günümüzde işçilerin kitle eylemlerinin maddi şartları olgunlaştı ve eylemler yayılıyor. Daha da yayılacak. Ortaya ciddi bir toplumsal enerji çıkacak.

Bu enerjiyi yaratamazsınız, ancak bu enerjiden yararlanabilirsiniz. Denizin dalgalarını yaratamazsınız; ancak bu dalgalardan enerji üretebilirsiniz. Doğal gaz rezervi yaratamazsınız; ancak doğal gazı bulup çıkarıp ondan yararlanabilirsiniz. Kitlelerin eyleminin enerjisi de böyledir.

Önümüzdeki dönemde kitle eylemlerinin ortaya çıkaracağı enerji geçmiştekilerden daha büyük olacak. Yaşadığımız ve derinleşmekte olan ekonomik kriz, Türkiye tarihinin en büyük krizi gibi. Bu kriz, işçi sınıfının faal işgücünün yüzde 70'inden fazlasını oluşturduğu ve iktidarın çok zayıfladığı koşullarda yaşanıyor.

GEÇMİŞTEKİ EYLEMLERDEN KALANLAR

15-16 Haziran 1970 eyleminin enerjisinden, bağımsız ve demokratik bir Türkiye, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya mücadelesinde yararlanılabildi mi?

Hayır.

1989 Bahar Eylemleri tarihimizin en önemli işçi mücadelelerindedir. Bahar Eylemlerine katılan yüzbinlerce işçi daha sonra siyasi olarak ne yaptı? O enerji, daha iyi bir Türkiye mücadelesine yönlendirilebildi mi?

Hayır.

Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük eylemlerinden biri, Zonguldak'taki Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) işçilerinin 4-8 Ocak 1991 günleri gerçekleştirdikleri büyük yürüyüşü. 42 bin işçi 30 Kasım 1990 günü greve başladı. Grev süresince her gün binlerce işçinin katılımıyla yürüyüşler düzenlendi. 4-8 Ocak 1991 günleri de Zonguldak'tan Mengen'e kadar muhteşem bir yürüyüş gerçekleştirildi. İşçi ailelerinin ve dayanışma için gelenlerin de katılımıyla, yürüyüşçülerin sayısı 60-70 bini buldu. Bu büyük mücadelenin Türkiye'nin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine önemli bir katkısı oldu mu?

Hayır.

Bu örnekleri uzatabilirsiniz.

İşçiler, kendi haklarını korumak ve geliştirmek için meşru ve demokratik kitle eylemlerine başvurdukları zaman seviniyoruz. Birçoğumuz da elinden geldiğince destek olmaya çalışıyor. Peki, sel gittikten sonra kalan kum ne? Ortaya çıkan bu enerji, bağımsız ve demokratik bir Türkiye, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya mücadelesine katkıda bulunuyor mu? Bulunmuyorsa bunun sorumlusu kim?

Ne yazık ki bulunmuyor. Hatta, hayatın zorlamasıyla ve başka çaresi kalmadığından birleşerek mücadeleye katılanlar, istenileni elde ettikten veya yenildikten sonra sessizleşiyor ve belki de köken, inanç ve siyasi görüşlere göre bölünüyor. Eylemler bir mücadele birikimi ve deneyimi oluşturuyor. Ancak bazen bu eylemler ters de tepiyor. Özellikle bu mücadele sırasında beklenmedik sorunlarla karşılaşılır ve tahmin edilenden öte fedakarlık yapılırsa, bazı işçilerde yılgınlık ortaya çıkıyor. Sütten ağzı yananlar, yağurdu üfleyerek yiyor. 16-19 Eylül 1976 DGM direnişinde büyük kıyım yaşanan bazı işyerlerindeki işçileri yeni eylemlere götürebilmek pek mümkün olmamıştı.

SİYASAL MÜCADELENİN ÖNEMİ

İşçinin kendi hakkı için eylem yapması önemlidir; ancak eğer bu eylem bu işçiyi dönüştürmüyorsa, onun sınıf bilincini geliştirmiyorsa, onun kişiliğinde ve davranışlarında köklü değişikliklere yol açmıyorsa, sel gittikten sonra fazla kum kalmıyor. Kum kalmayınca da sele övgüler düzmek, kendi kendimizi aldatmak oluyor.

Eksik olan siyasal örgütlülük ve mücadeledir.

Bu eylemler desteklenirken mücadelenin siyasi boyutu gözardı edilirse, sel gittikten sonra fazla bir kum kalmıyor.